

УПУТСТВО ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Мр Гордана Тодорић
ПОЕТИКА ПОСТМОДЕРНИЗМА
У ДРАМАМА АЛЕКСАНДРА ПОПОВИЋА
(КЊИЖЕВНИ ПОСТУПЦИ, ДЕКОНСТРУКЦИЈА ТЕМЕЉНИХ ОБРАЗАЦА, НОВО
ЧИТАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовао комисију 12. 09. 2014. Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду
2. Састав комисије са значком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: Др Сава Дамјанов, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, у звање редовног професора изабран 16. 11. 2006, Филозофски факултет у Новом Саду (ментор); Др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, у звање редовног професора изабрана 8. 07. 2011, Филозофски факултет у Новом Саду; Др Зоран Ђерић, ванредни професор за ужу научну област Историја и теорија филма и позоришта, у звање ванредног професора изабран 28.12.2010, Академија уметности Бања Лука.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Гордана (Милан) Тодорић
2. Датум рођења, општина, република: 21. октобар 1965. Сомбор, Република Србија
3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 25. 05. 2009. Филозофски факултет у Новом Саду, <i>Поетичке одлике раних драма Александра Поповића</i>
4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Наука о књижевности
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Поетика постмодернизма у драмама Александра Поповића (књижевни поступци, деконструкција темељних образаца, ново читање традиције)
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са значком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл. Дисертација мр Гордане Тодорић има укупно 330 страна. Сачињавају је <i>Апстракт</i> (стр. 10 – 11); 1. <i>Приступ или зашто повезивати Александра Поповића са постмодернизмом?</i> (стр. 12 – 61); 2. <i>Генеза жанра фарсе</i> (стр. 62 – 85); 3. <i>Интертекстуалност</i> (стр. 86 – 99); 4. <i>Деконструкција историјског наратива у драмама Александра Поповића</i> (стр. 100 – 143); 5. <i>Хронотоп границе као симптом постмодерног поступка у драмама Александра Поповића</i> (стр. 144 – 158); 6. <i>Језик и проблем значења</i> (стр. 159 – 188); 7. <i>Политика идентитета Александра Поповића</i> (стр. 189 – 217); 8. <i>Песме и певање у драмском тексту – случај Александра Поповића</i> (стр. 218 – 243); 9. <i>Слика света</i> (стр. 244 – 268); 10. <i>„Афера Љиљак” као образац Поповићеве фарсе</i> (стр. 269 – 300); 11. <i>Закључак</i> (стр. 301 – 307)

12. *Извори и литература* (стр. 308 – 328).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Као што се већ из самог садржаја види, докторска дисертација колегинице Тодорић конципирана је као својеврстан преглед оних поетичких, семантичких и жанровских подручја која драмско дело Александра Поповића повезују са постмодернизмом. Сввакако да један од најважнијих вредносних домета овога рада треба сагледати управо у томе: класик наше комедиографије више се не ишчитава у стилско-поетички недефинисаном простору друге половине 20. века већ се ставља у контекст доминантног уметничког тока тог раздобља, које је у светској културологији већ одавно именовано као *постмодерна епоха*. На тај начин неки до сад занемарени аспекти Поповићих драма добијају одговарајући интерпретативни кључ, а они који су до сада тумачени традиционалније – осветљени су кроз призму најактуелније цивилизацијске проблематике, што их приближава савременом читаоцу (односно гледаоцу).

Кандидаткињино интензивно фокусирање на деконструкцију историјског наратива и „језички хумор“ овога писца у централним поглављима њеног рада, показало се како херменеутички плодотворним тако и концепцијски релевантним, јер та два проблемска поља представљају истински линк ка осталим која су с правом препозната као суштинска у контексту теме дисертације. Како све поменуто нужно подразумева и шири театарски аспект (живот комедија Александра Поповића на сцени, њихова режија, глума и т.д), истраживања која је Гордана Тодорић спровела овде, осим књижевноисторијског и књижевнотеоријског, имају и имаће културолошки значај, што је веома важно данас у контексту мултидисциплинарности којој наука о књижевности (и не само она!) тежи.

Овај докторски рад на најбољи могући начин доказује од коликог је значаја поновна анализа дела српских писаца из перспективе коју је Х.Р. Јаус назвао *актуализујућа рецепција*. Уколико у догледно време нека Поповићева драмска дела доживе нова читања и извођења на сцени (која неће бити налик онима од пре неколико деценија!), суд који смо изнели добиће још више на тежини. Најзад, тако ће дисертација колегинице Тодорић експлицитно исказати још један свој вредносни домет, који је и сада имплицитно присутан у њој.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

уз напомену:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

Генеричке везе Јована Ст. Поповића, Јована Ђорђевића и Александра Поповића

(2005) у: Домети, пролеће- лето, двоброј 120-121;

Развојни пут Боре Шнајдера, метонимија слике Поповићевог света (2009) у: Тумачење књижевног дела и методика наставе - други део, Филозофски факултет, одсек за српску и компаративну књижевност, Орфеус, Нови Сад;

Лудус и логотезис Александра Поповића (2012), монографија настала на основу магистарског рада *Поетичке одлике раних драма Александра Поповића*, Нови Сад, Позоришни музеј Војводине;

Деконструкција историјског наратива у драмама Александра Поповића (2012) у: *Време и история в славјанските езици, литератури и култури*, Универзитетско издателство „Св. Климент Охридски“, Софија;

Културни модели у „Афери Љиљак” Александра Поповића (2013) у: Шести међународни интердисциплинарни симпозијум Сусрети култура, Зборник радова, Књига I, Филозофски факултет Нови Сад;

Хронотоп Александра Поповића (2013) представљено на научном скупу Језици и културе у времену и простору 3, Филозофски факултет, Нови Сад (излагање на научном скупу);

Језик и проблем значења у драмама Александра Поповића (2014) представљено на Осамнаестом конгресу Савеза славистичких друштава Србије (излагање на научном скупу).

<p>VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА</p> <p>Из претходно реченог, није тешко закључити који су најважнији резултати ове докторске дисертације: њих видимо пре свега у јасном позиционирању поетике Александра Поповића као доминантно постмодернистичке, чиме се отварају нови, савременији путеви реинтерпретације читавог његовог опуса. Закључци до којих је дошла кандидаткиња приказују нам неке сегменте ауторовог богатог драмског опуса као врхунски релевантне за српску и светску књижевност с краја 20. века, али и као значајно културно-историјско и друштвено-историјско сведочанство о том добу. Дакле, докторска дисертација колегинице Тодорић биће од важности колико у ужем литерарном толико и у ширем културно-историјском контексту, а верујемо да може допринети и новим тетарским поставкама Поповићевих комада који су почетком 21. века занемарени (иако нису изгубили суштинску актуелност!). Њено истраживање још једном је потврдило да су модерност и адекватност истраживачке перспективе (уз респектабилно познавање грађе!) супериорни у односу на помодне литерарне методологије – што је такође драгоцен резултат и својеврсна смерница за даља проучавања историје српске књижевности и културе, а што на жалост није чест случај када је реч о радовима овакве врсте.</p>
<p>VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА</p> <p>НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.</p> <p>Може се рећи да је начин приказивања и тумачења апсолутно примерен теми, при чему посебну вредност видимо у томе што је кандидаткиња складно укомпоновала саму грађу и научни апарат, тако да је рад писан компетентно и акрибично, а истовремено атрактивно за читање (што је иначе ретка врлина у науци о књижевности). У том смислу приступ и интерпретације колегинице Гордане Тодорић можемо оценити НАЈПОЗИТИВНИЈЕ</p>
<p>IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p> <p>НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.</p>
<p>1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме ДА</p>
<p>2. Да ли дисертација садржи све битне елементе ДА</p>
<p>3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци Ова докторска дисертација представља оригиналан допринос науци о српској књижевности већ самом чињеницом да изнова «открива» и реafirмише Александра Поповића, писца чије драмско стваралаштво свакако има неспорне али неоправдано занемарене вредности. У том смислу она се придружује оним најређим подухватима у које се упушта наша литерарна критика и историографија: да смело уђе у ново читање «савремене традиције» и покуша – онолико колико је то утемељено – проширити и променити њену слику. Увиди до којих је кандидаткиња дошла бавећи се драмама Аллександра Поповића отварају научно оправдано питање о томе колико је данашња слика наше књижевности друге половине 20. века потпуна и колико још има аутора и феномена који заслужују слична, модернија читања и интерпретацију.</p>
<p>4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања Ова докторска дисертација НЕМА недостатака.</p>
<p>X ПРЕДЛОГ:</p> <p>На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:</p> <p>- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана ДА</p>

- | |
|--|
| - да се докторска дисертација враћа кандидату на дораду (да се допуни, односно измени) или |
| - да се докторска дисертација одбија |
| - |

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Сава Дамјанов

Проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић

Проф. др Зоран Ђерић

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.